

Dansk Terrier Klub
Hans Egedesvej 9
9800 Hjørring

Att.: Marianne Duchwaider

Pr. e-mail: betterbrand@hotmail.com

Horten
Philip Heymans Allé 7
2900 Hellerup
Tlf +45 3334 4000
Fax +45 3334 4001
www.horten.dk

Poul Hvilsted
Dir +45 3334 4254
Mob +45 5234 4254
phv@horten.dk
Sekretær Helle Rudolph Jensen
Dir +45 3334 4165
hje@horten.dk

J.nr. 147636

6. maj 2010

● LOVGIVNING OM FORBUD MOD VISSE HUNDERACER

HORTEN

Justitsministeriets kommentar er som sådan overraskende rent indholdsmæssigt, men alligevel finder jeg svaret bemærkelsesværdigt.

Justitsministeriet forholder sig overhovedet ikke til den grundlæggende præmis for antagelsen om singular lovgivning, nemlig den - erkendt - uholdbare påstand om, at disse bestemte hunderacer frembyder en særlig risiko for borgernes sikkerhed.

Justitsministeriet henviser uden nærmere kommentarer til en lang række kilder i den juridiske litteratur. Det er kendetegnende, at der ikke nogetsteds i de anviste kilder findes at være konkret støtte for Justitsministeriets udsagn om, at lovforslaget lever op til at være "generel" og ikke konkret (singular). De anviste kilder viser - ikke overraskende - at spørgsmålet om singular lovgivning i forhold til magtfordelingsreglen i Grundlovens § 3 er et "omdiskuteret" emne. Den mest præcise og omfattende udlægning - som Justitsministeriet af en eller anden grund ikke henviser til - findes imidlertid i Henrik Palmer Olsens "Magtfordeling" side 421, hvor han anfører, at der i vurderingen af, om er tale om konkret eller generel må ses på, om loven antager så konkrete karakter, at de retsdispositioner, der fastlægges i loven lige så godt kunne være blevet fastlagt af domstolene i forbindelse med behandlingen af en konkret sag. Samme forfatter udtaler side 108, at det problematiske ved singular lovgivning ikke så meget lovgivningens karakter som singular modsat generel, men mere at loven kommer til at udøve en magt, som har karakter af en konkret retsanvendelse.

Jeg fastholder, at lovforslaget er singular i den forstand, at det udsondrer et antal bestemte hunderacer til en særlig form for retsanvendelse, der fremtræder som en reaktion ikke på racernes genetiske karakter, men påståede adfærd. Kriteriet, hvormed denne udsondring foregår, er imidlertid empirisk grundløst - og det er Folketinget bekendt med. Det at lovforslaget tilsigter at ramme alle individer af de udvalgte hunderacer opfylder derfor ikke grundlovens forbud mod singular lovgivning (der samtidig er selveksekverende). Folketinget bør i denne sag erindre sig Højesterets indgreb overfor Tvind-loven på grundlag af grundlovens § 3, hvor usaglige forsøg på at fremstille konkret retsanvendelse som et generelt instrument blev fejlet af bordet. Dette lovforslag er i sit fundament tilsvarende grundløst.

Det er for spørgsmålet om singular lovgivning uden betydning, at den pågældende lovgivning er "fremadrettet". Det er singular lovgivning og konkret retsanvendelse,

når folkettinget opstiller en grundløs forudsætning og derefter indfører lovgivning for at imødegå den.

Den samme "forglemmelse" hos Justitsministeriet gælder kommentaren til den EU-retlige indsigelse. Da påstanden om særlig farlighed hos disse bestemte hunderacer er grundløs, kan den heller ikke anvendes som undskyldning for at indføre (tekniske) handelshindringer. Der er således tale om et uberettiget teknisk handels hindring, hvilket EU-kommissionen også må antages at stadfæste i sammenhæng med notifikationen, hvis grundlaget for lovforslaget bliver EU-kommissionen bekendt.

Kommentaren til kæledyrs-konventionen savner fuldstændig begrundelse, men er blot en arrogant deklamation af Justitsministeriets "opfattelse". Det må lægges til grund, at Justitsministeriet ikke er i stand til at redegøre for berettigelsen af sin "opfattelse" og, at der således må anses at være grundlag for en konventionssag.

Kommentaren til ekspropriationsspørgsmålet er i overensstemmelse med bemærkningerne til lovforslaget - og er derfor retligt set i orden. Det bemærkelsesværdige er derfor, at ministeriet slet ikke forholder sig til de to pointer i mit indlæg, nemlig at der er tale om betydelige potentielle erstatningskrav og tab for berørte hundeejere, og at proceduren er betænkelig vanskelig for de, der måtte lide et tab. Proceduren er derfor udtryk for et overlagt forsøg på at lægge hindringer i vejen for prøvelsen og opfyldelsen af berettigede krav.

HORTEN

Med venlig hilsen

Horten

Poul Hvilsted